

Grund af § 1 i den Form, hvori den ogsaa nu er affattet; idetmindste troer jeg, at denne Form har havt særdeles megen Indflydelse paa, at disse 3000 Mand ere blevne holdte til Tjeneste, (Tscherning: Maa jeg bede om Ordet!) og, uden denne Form, hvori § 1 er affattet, vilde man sandsynligvis kunne have holdt et langt ringere Antal Mandstab til Tjeneste. Det er nemlig et Princip, som derved indføres, som den forrige Krigsminister ikke har villet gaae ind paa, og derfor har han beholdt alle de Rekrutter, han har faaet ind, til fast Tjeneste. Jeg har heller ikke kunnet indsee, hvorledes det skulde være muligt, at man nu efter Krigen skulde have nødig at holde 3000 Mand til Tjeneste over det Antal, der er den planmæssige Styrke. Det er en betydelig Forøgelse i Budgettet; thi det udgjør for disse 3000 Mand 470,000 Rd. aarlig; og endvidere besrøver man Landet derved 3000 Mand i Arbeidskraft, hvilket saaledes i Alt kan anslaaes til en Million, medens at der netop for Diebliffet, med Hensyn til Algerbruget, er høilig Trang til denne Arbeidskraft. Jeg troer saaledes, at der er fuld Grund til at tage denne Sag under nærmere Overveielse; og jeg troer, at, hvis man nedfætter Armeen til det, som Armeeplanan af 1842 foreskriver, paa en langt bedre Maade vil kunne sikke Staten og erstatte disse 3000 Mand, ved — saafremt man antager, at den forøgede Tjenestestyrke skulde isærdeleshed være begrundet med Hensyn til Hertugdømmerne — da fEx. i Holsteen at holde c. 300 Gensdarmere, ligesom nu er Tilfældet i Slesvig. Jeg troer, at man derved vilde være istand til at spare Landet en Udgift af, som sagt, omtrent en Million Rd.; og derfor har jeg tilladt mig at omtale dette, da det vistnok er i høieste Grad vigtigt for alle Skatteydere.

Tscherning: Den ærede Minister, troer jeg, har taget Feil i et Punkt, Planen betræffende. Han sagde, saavidt jeg forstod, at der planmæssigt indkaldtes Forstærkningsmænd til 'at øves' hvert Aar. Dette er det Planmæssige ved enkelte Troppearter, navnlig for Artilleriet; for Infanteriet derimod staaer det i Planen udtalt som en Hensigt, et Duffe, et Haab; men det er intet Sted planmæssigt fastsat, og navnlig er der ikke paa den tidligere Plan bleven opført nogenformhelst Pengebevilling dertil. Man maa erindre, hvorledes denne Hærplan er bleven til, og man vil forstaae, hvorledes dette hænger sammen. Da Hærplanen skulde affattes, saa blev samtidigt dermed vort hele Finantsvæsen undergivet en skarp Revision og en Reform, og der blev af Kongen udgivet et saakaldet Normalreglement, i hvilket der blev opført visse bestemte Summer til Begrændsning af det, der skulde indrømmes til Militairvæsenet. Imidlertid blev der nedsat en Commission til at udarbejde en Militairplan. Denne Commission faae sig ikke istand til at underordne sig den af Kongen satte finantsielle Begrændsning og levede et Forslag, som langt overstred denne Grændse. Det blev overladt til Kongen selv og enkelte Mænd i hans Nærhed at beskikke denne Plan paa den ene Side, og give Tilfud ud over Normalreglementet paa den anden Side. En af de Gjensande, der fra det finantsielle Synspunkt strax faldt bort ved denne Leilighed, var netop en Sum, udsat til at indøve Forstærkningsrekrutter, og derfor er denne Indøvelse ikke planmæssig. Jeg skal forøvrigt indrømme den ærede Minister, at man nærmest kunde vente denne Sags Forhandling til 2den Behandling, og jeg skal heller ikke længere forfølge den i sine Enkeltheder.